

ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം - നൂറ്റിയെട്ട്

പ്രവചനാത്മക പ്രതീകത്വത്തിന്റെ അനാവരണം:
വെളിപ്പാടിലെ ഏഴ് കാഹളങ്ങളുടെ സമഗ്ര വിശകലനം

Jeff Pippenger
2024-02-29

വിലും മില്ലറിന് വെളിപ്പാടിന്റെ പുസ്തകത്തിലുള്ള ഏഴ് സഭകൾ, ഏഴ് മുദ്രകൾ, ഏഴ് കാഹളങ്ങൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ച് മഹത്തായ പ്രകാശം ലഭിച്ചിരുന്നു. പൗരാണിക വിഗ്രഹാരാധനയെ തുടർന്ന് പാപ്പാത്വം വന്ന രണ്ടു ശൂന്യമാക്കുന്ന ശക്തികളുടെ ചട്ടക്കൂടിനുള്ളിൽ അദ്ദേഹം ആ പ്രവചനാത്മക ചിഹ്നങ്ങളെ സ്ഥാപിച്ചു. ആ ചിഹ്നങ്ങളുടെ എല്ലാ പ്രവചനാത്മക സവിശേഷതകളും അദ്ദേഹം കണ്ടിരുന്നില്ല; എങ്കിലും അദ്ദേഹം കണ്ടത് അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ കാലം മുതൽ ലോകാവസാനം വരെയുള്ള ദൈവസഭയുടെ ആന്തരിക ചരിത്രത്തെയും ബാഹ്യചരിത്രത്തെയും സംബന്ധിച്ച അടിസ്ഥാനപരമായ ഗ്രഹണം സ്ഥാപിച്ചു. ആന്തരിക ചരിത്രം സഭകളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടു; സഭകളുടെ ബാഹ്യചരിത്രം മുദ്രകളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടു. കാഹളങ്ങൾ റോമിനെതിരായ ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധിയുടെ ചിഹ്നങ്ങളാണെന്നും, അതുവഴി ലോകാവസാനത്തിൽ റോമിന്മേലുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധി മുൻകൂട്ടി സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും അദ്ദേഹം കണ്ടു; എങ്കിലും ലോകാവസാനത്തിലെ റോം ത്രിവിധ ഐക്യത്തിലൂടെ രൂപംകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണെന്ന് അദ്ദേഹം കണ്ടിരുന്നില്ല.

ഉരിയാ സ്കിത്ത് രചിച്ച *Daniel and Revelation* എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ചില തെറ്റായ ആശയങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും, സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് അതിനെ "ദൈവത്തിന്റെ സഹായഹസ്തം" എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചു. *The Great Controversy*, *Patriarchs and Prophets*, *The Desire of Ages* എന്നിവയോടൊപ്പം അതും പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെടണം എന്നും അവൾ വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നു. അവളുടെ ഈ ശക്തമായ അനുഭവദർശനം, ആ പുസ്തകം അവളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളോടു സമാനമായ ദൈവപ്രചോദിത നിലയിൽ ഉണ്ടെന്നർത്ഥമല്ല; മറിച്ച്, ആ പുസ്തകത്തിൽ "മഹത്തായ ഉപദേശം" ഉൾക്കൊള്ളപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും, "അനേകം അമൂല്യ ആത്മാക്കളെ സത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നതിൽ" അതിന് ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള പങ്ക് ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അതിനർത്ഥം.

ഈ ഗ്രന്ഥം മില്ലറൈറ്റ് പ്രവചനതർക്കത്തെ പ്രയോഗിക്കുന്നു; കൂടാതെ 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് മുമ്പ് കാണപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത പ്രവചനസങ്കല്പങ്ങളും അതിനോടൊപ്പം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. മൂന്ന് കഷ്ടങ്ങളുടെ ത്രിവിധ പ്രയോഗം നാം അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ, ഗ്രന്ഥത്തിലെ ഭാഗങ്ങളെ നാം ഉദ്ധരിക്കും.

മില്ലർ പ്രസംഗിച്ചു തുടർന്ന്, "ഏഴ് കാഹളങ്ങൾ ശബ്ദമിയിന്മേൽ, അഥവാ റോമൻ രാജ്യത്തിന്മേൽ, അയക്കപ്പെട്ട ഏഴ് പ്രത്യേകവും ഗുരുതരവുമായ ന്യായവിധികളുടെ ഒരു ചരിത്രമാണ്." ആദ്യ നാല് കാഹളങ്ങൾ ശബ്ദമിയിന്മേൽ വരുത്തപ്പെട്ട ന്യായവിധികളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അഞ്ചാമത്തെ യും ആറാമത്തെ യും കാഹളങ്ങൾ ശബ്ദമിയിന്മേൽ വരുത്തപ്പെട്ട ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധികളായിരുന്നു; എന്നാൽ ഏഴാമത്തെ കാഹളം ആധുനിക റോമിന്മേൽ ലുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. മില്ലർ തിരിച്ചറിഞ്ഞിരിക്കില്ലാത്ത വെളിപ്പാടിന്റെ പുസ്തകത്തിലെ ഏഴ് മുദ്രകളെയും ഏഴ് കാഹളങ്ങളെയും കുറിച്ച് സംസാരിക്കുമ്പോൾ, ഉറിയായ സ്മിത്തിന്റെ ഇങ്ങനെ എഴുതി:

"പുസ്തകം ഏറ്റെടുത്തതോടെ, കുഞ്ഞാടു ഉടൻതന്നെ മുദ്രകൾ തുറക്കാൻ ആരംഭിക്കുന്നു; ഓരോ മുദ്രയ്ക്കും കീഴിലും സംഭവിക്കുന്ന ദൃശ്യങ്ങളിലേക്കും അപ്പൊസ്തലന്റെ ശ്രദ്ധ ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നു. തിരുവെഴുത്തുകളിൽ 'ഏഴ്' എന്ന സംഖ്യ സമ്പൂർണ്ണതയെയും പൂർണ്ണപരിപാകതയെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നതെന്നു മുമ്പേ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു, ഏഴ് മുദ്രകൾ ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗത്തിലെ സംഭവങ്ങളാക്കെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാകുന്നു; അതു ഒരുപക്ഷേ കോൺസ്റ്റന്റൈൻറെ കാലംവരെ വ്യാപിക്കാം; അതിനുശേഷം ആ കാലം മുതൽ തുടരുന്ന നിലയിൽ ഏഴ് കാഹളങ്ങൾ മറ്റൊരു ശ്രേണിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നത് ശരിയാകുകയില്ല. കാഹളങ്ങൾ മുദ്രകളുടെ സംഭവങ്ങളോടു സമകാലികമായി നടക്കുന്ന, എന്നാൽ പൂർണ്ണമായും വ്യത്യസ്ത സ്വഭാവമുള്ള സംഭവങ്ങളുടെ ഒരു പരമ്പരയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കാഹളം യുദ്ധത്തിന്റെ ഒരു പ്രതീകമാണ്; ആകയാൽ, സുവിശേഷയുഗത്തിൽ ജാതികളിടയിൽ സംഭവിക്കേണ്ട മഹത്തായ രാഷ്ട്രീയ കലഹങ്ങളെയാണ് കാഹളങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. മുദ്രകൾ മതപരമായ സ്വഭാവമുള്ള സംഭവങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു; അവ ക്രൈസ്തവയുഗത്തിന്റെ ആരംഭം മുതൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ വരവ് വരെയുള്ള സഭയുടെ ചരിത്രം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു." Uriah Smith, Daniel and Revelation, 431.

കാഹളം യുദ്ധത്തിന്റെയും രാഷ്ട്രീയ കലഹത്തിന്റെയും പ്രതീകമാണ്. വെളിപ്പാടിന്റെ എട്ടാം അദ്ധ്യായത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ വചനത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുമ്പോൾ സ്മിത്തിന്റെ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു:

"വചനം 2. ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ നിന്നിരുന്ന ഏഴു ദൂതന്മാരെ ഞാൻ കണ്ടു; അവർക്കു ഏഴു കാഹളങ്ങൾ കൊടുക്കപ്പെട്ടു."

"ഈ വചനം പുതിയതും വ്യത്യസ്തവുമായ ഒരു സംഭവപരമ്പരയെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു. മുദ്രകളിൽ, സുവിശേഷവ്യവസ്ഥ എന്ന വളിക്കപ്പെടുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ സഭയുടെ ചരിത്രം നമുക്കുണ്ട്. ഇപ്പോൾ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഏഴ് കാഹളങ്ങളിൽ, അതേ കാലയളവിൽ സംഭവിക്കേണ്ടിയിരുന്ന

പ്രധാനപ്പെട്ട രാഷ്ട്രീയവും യുദ്ധ സംബന്ധ വുമായ സംഭവങ്ങൾ ശ്രീ
നമുക്കു കാണാം. " Uriah Smith, Daniel and Revelation, 476.

വെളിപ്പാട് എട്ടാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ ആദ്യ ആറു വാക്യങ്ങളിൽ ഏഴാമത്തെ മുദ്ര തുറക്കപ്പെടുന്നു; ഏഴാമത്തെ മുദ്രയുടെ തുറക്കലിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, ഏഴ് കാഹളങ്ങളുമായി ഏഴ് ദൂതന്മാർ കാഹളം മുഴക്കുവാൻ ഒരുങ്ങുന്നു.

അവൻ ഏഴാമത്തെ മുദ്ര തുറന്നപ്പോൾ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഏകദേശം അരമണിക്കൂർ നേരം മൗനം ഉണ്ടായി. ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ നിലകൊണ്ടിരുന്ന ഏഴ് ദൂതന്മാരെ ഞാൻ കണ്ടു; അവർക്കു ഏഴ് കാഹളങ്ങൾ കൊടുക്കപ്പെട്ടു. മറ്റൊരു ദൂതൻ വന്നു യാഗപീഠത്തിനരികെ നിന്നു; അവന്റെ കയ്യിൽ ഒരു പൊൻ ധൂപകലശം ഉണ്ടായിരുന്നു; സിംഹാസനത്തിന്റെ മുമ്പിലുള്ള പൊൻ യാഗപീഠത്തിന്മേൽ സകല വിശുദ്ധന്മാരുടെയും പ്രാർത്ഥനകളോടുകൂടെ അർപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു അവന്നു വളരെ ധൂപം കൊടുക്കപ്പെട്ടു. വിശുദ്ധന്മാരുടെ പ്രാർത്ഥനകളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ധൂപത്തിന്റെ പുക ദൂതന്റെ കയ്യിൽനിന്ന് ദൈവസന്നിധിയിലേക്ക് ഉയർന്നു. പിന്നെ ദൂതൻ ആ ധൂപകലശം എടുത്ത് യാഗപീഠത്തിലെ അഗ്നികൊണ്ട് അതു നിറച്ച് ഭൂമിയിലേക്കെറിഞ്ഞു; അപ്പോൾ ശബ്ദങ്ങളും ഇടിമുഴക്കങ്ങളും മിന്നലുകളും ഭൂകമ്പവും ഉണ്ടായി. ഏഴ് കാഹളങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്ന ആ ഏഴ് ദൂതന്മാർ ഊതുവാൻ തങ്ങളെത്തന്നെ ഒരുക്കി. വെളിപ്പാട് 8:1-6.

മുൻ ലേഖനങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രവചനാത്മക വൈഷമ്യമുണ്ട്; എന്നാൽ അതിന്റെ പ്രത്യേക പ്രവചനാത്മക പ്രതിഭാസത്തെ ഇതുവരെ ഞങ്ങൾ പ്രത്യേകമായി അഭിമുഖീകരിച്ചിട്ടില്ല. ആ വൈഷമ്യം ഇതാണ്: പ്രവചനചരിത്രത്തിലെ വഴിക്കുറിപ്പുകളുടെ ഒരു പരമ്പരയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ചിഹ്നങ്ങൾ എല്ലാം, അവ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ചരിത്രത്തിന്റെ ഉപസംഹാരത്തിൽ ഒന്നിച്ചുകൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നു. യെഹൊസ്കേൽ എട്ടാം അദ്ധ്യായത്തിലെ നാലു മ്ലേച്ഛകൃത്യങ്ങൾക്കാണ് പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ലാവോദികയാ അഡ്വാനറിസത്തിന്റെ നാലു തലമുറകൾ പ്രത്യേക വഴിക്കുറിപ്പുകളെ അടയാളപ്പെടുത്തിയതായി ഞങ്ങൾ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ അവയിൽ ഓരോന്നും, ഒരു പരീക്ഷണമായി, ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ മുദ്രയിടൽചരിത്രത്തിൽ വീണ്ടും ആവർത്തിക്കുന്നു. ഈ വൈഷമ്യം ഏഴ് കാഹളങ്ങളിലും കാണപ്പെടുന്നു; കാരണം അവ ജാതീയ, പാപ്പീയ, ആധുനിക റോം എന്നിവയ്ക്കെതിരായ നിർദ്ദിഷ്ട ന്യായവിധികളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നുവെങ്കിലും, വേഗത്തിൽ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിൽ ആധുനിക റോമിന്മേലുള്ള നിർവാഹക ന്യായവിധി ആരംഭിക്കുമ്പോൾ അവ എല്ലാം വീണ്ടും ഒന്നിച്ചുവരുന്നു.

ഏഴ് കാഹളങ്ങൾ ശ്ലീ ഭൂതകാലത്തു നിൽ നിറവേറിയപ്പോൾ അവയ്ക്കു നിർദ്ദിഷ്ട തീയതികൾ ഉണ്ടായിരുന്നതു; എന്നാൽ Sister White വെളിപ്പാട് എട്ടാം അധ്യായത്തെപ്പോലെ ഏഴ് കാഹളങ്ങൾ ഉള്ള ഏഴ് ദൂതന്മാരെ ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തെ നിന്റെ ചരിത്രത്തിലും സ്ഥാനപ്പെടുത്തുന്നതു.

“അവൻ അഞ്ചാമത്തെ മുദ്ര തുറന്നപ്പോൾ, ദൈവത്തിന്റെ വചനത്തിനും അവർ കൈവശം വെച്ചിരുന്ന സാക്ഷ്യത്തിനും വേണ്ടി കൊല്ലപ്പെട്ടവരുടെ ആത്മാക്കളെ ഞാൻ യാഗപീഠത്തിന്റെ കീഴിൽ കണ്ടു; അവർ ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ച് പറഞ്ഞു: പരിശുദ്ധനും സത്യവാനും ആയ കർത്താവേ, ഭൂമിയിൽ പാർക്കുന്നവരോടു ഞങ്ങളുടെ രക്തത്തെക്കുറിച്ചു നീ എത്രകാലം ന്യായം വിധിക്കാതെയും പ്രതികാരം ചെയ്യാതെയും ഇരിക്കും? അവരിൽ ഓരോരുത്തർക്കും വെളുത്ത വസ്ത്രം നൽകി [അവർ ശുദ്ധരും പരിശുദ്ധരുമാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു]; അവരോടു ഇനിയും കുറേക്കാലം വിശ്രമിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞു, അവരുടെ സഹദാസന്മാരും സഹോദരന്മാരും തങ്ങളെപ്പോലെ കൊല്ലപ്പെട്ടേണ്ടവരായവരും തികഞ്ഞുതീരുവോളം’ [വെളിപ്പാട് 6:9-11]. ഇവിടെ യോഹന്നാനു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടത് യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ദൃശ്യങ്ങളല്ല, മറിച്ച് ഭാവിയിൽ ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ സംഭവിക്കാനിരുന്നവയായിരുന്നു.”

“വെളിപ്പാട് 8:1-4 ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.” Manuscript Releases, volume 20, 197.

മുമ്പത്തെ ഭാഗത്തിൽ, സഹോദരി വൈറ്റ് അഞ്ചാം മുദ്രയുടെ സംവാദവും അതിന്റെ നിവൃത്തിയും എട്ടാം അധ്യായത്തിൽ ഏഴ് ദൂതന്മാർ കാഹളം മുഴക്കുവാൻ ഒരുങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തോട് അനുബന്ധിപ്പിക്കുന്നു; അതേ സമയം, വെളിപ്പാട് പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ രണ്ടു ശബ്ദങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തിലും അവൾ അതേ പ്രതിനിധാനത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നു.

“അഞ്ചാമത്തെ മുദ്ര തുറക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, ദർശനത്തിൽ വെളിപ്പാടുകാരനായ യോഹന്നാൻ ദൈവത്തിന്റെ വചനത്തിനും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സാക്ഷ്യത്തിനും വേണ്ടി കൊല്ലപ്പെട്ട സമൂഹത്തെ യാഗപീഠത്തിന്റെ കീഴിൽ കണ്ടു. ഇതിനുശേഷം വെളിപ്പാട് 18-ൽ വിവരണപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദൃശ്യങ്ങൾ വന്നു; അവിടെ വിശ്വസ്തരും സത്യസന്ധരുമായവർ ബാബിലോണിൽനിന്ന് വിളിച്ചുപുറത്താക്കപ്പെടുന്നു. [വെളിപ്പാട് 18:1-5, ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.]” Manuscript Releases, volume 20, 14.

ഏഴ് കാഹളങ്ങൾ ശ്ലീ ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധിയെ പൗരസ്ത്യ വിജാതീയ റോമിന്റെയും, പാപ്പാധിപത്യ റോമിന്റെയും, ആധുനിക റോമിന്റെയും ചരിത്രത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതു; എന്നാൽ അവ 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന്റെ ചരിത്രത്തിലും, ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തെ നിന്റെ രണ്ടാം ശബ്ദത്തിലും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നതു. വെളിപ്പാട് എട്ടാം

അധ്യായത്തു് ലെ ആദ്യ ആറു വാക്യങ്ങളെ പരിഗണിച്ച ശേഷം, യൂരിയ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ആദ്യ നാല് കാഹളങ്ങളുടെ ചരിത്രപരമായ നിവൃത്തികളെ അവതരിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു.

“ഏഴ് കാഹളങ്ങളുടെ വിഷയം ഇവിടെ വീണ്ടും ഏറ്റെടുക്കപ്പെടുന്നു; അത് ഈ അധ്യായത്തിന്റെ ശേഷിച്ച ഭാഗവും ഒമ്പതാം അധ്യായമൊട്ടാകെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഏഴ് ദൂതന്മാർ കാഹളം മുഴക്കുന്നതിനായി തങ്ങളെത്തന്നെ സജ്ജരാക്കുന്നു. അവരുടെ കാഹളനാദം ദാനിയേൽ 2-ഉം 7-ഉം ഉള്ള പ്രവചനങ്ങൾക്ക് ഒരു പൂർവ്വകമായി വരുന്നു; പുരാതന റോമൻ സാമ്രാജ്യം അതിന്റെ പത്ത് വിഭജനങ്ങളായി തകർന്നുപോകുന്നതോടുകൂടി അത് ആരംഭിക്കുന്നു; അതിൽ ആദ്യ നാലു കാഹളങ്ങളിൽ നമുക്കൊരു വിവരണം ലഭിക്കുന്നു.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 477.

ആദ്യത്തെ നാല് കാഹളങ്ങളും വിഗ്രഹാരാധക റോമിന്മേലുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധികളായിരുന്നുവെന്ന് സ്കീത്ത് തിരിച്ചറിയുന്നു. ആദ്യ കാഹളത്തിന്റെ പ്രവാചകീയ സവിശേഷതകൾ വ്യക്തമാക്കുന്ന ഏഴാം വാക്യം അദ്ദേഹം ഉദ്ധരിക്കുന്നു; തുടർന്ന് അതിന്റെ ചരിത്രപരമായ നിവൃത്തി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.

പടിഞ്ഞാറൻ റോമിന്റെ അധോഗതിയിലേക്കുള്ള പ്രയാണത്തിൽ അതിന്മേൽ പതിച്ച ആദ്യത്തെ കഠിനവും ഭാരമുള്ളതുമായ ന്യായവിധി, അലാരിക്കിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഗോത്തുകളുമായുണ്ടായ യുദ്ധമായിരുന്നു; അതാണ് തുടർന്ന് നടന്ന ആക്രമണങ്ങൾക്കുള്ള വഴി തുറന്നുകൊടുത്തത്. റോമൻ ചക്രവർത്തിയായ തിയോദോസിയുസിന്റെ മരണം ക്രി.വ. 395-ലെ ജനുവരിയിൽ സംഭവിച്ചു; ശീതകാലം അവസാനിക്കുന്നതിനു മുമ്പേ അലാരിക്കിന്റെ കീഴിലുള്ള ഗോത്തുകൾ സാമ്രാജ്യത്തിനെതിരെ ആയുധം എടുത്തിരുന്നു.

ആലാരിക്കിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ആദ്യാക്രമണം ത്രേസ്, മേസിഡോണിയ, അറ്റിക്ക, പെലൊപ്പോണീസസ് എന്നിവയെ നശിപ്പിച്ചുതെറിപ്പിച്ചുവെങ്കിലും, അത് റോം നഗരത്തിലെത്തിയില്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടാം ആക്രമണത്തിൽ, ഗോത്തിക് നേതാവ് ആൽഫ് മലനിരകളും അപ്പെനെൻസ് മലനിരകളും കടന്ന്, ഉടൻ തന്നെ ബർബരന്മാരുടെ ക്രൂരകോപത്തിന്റെ ഇരയായിത്തീർന്ന ‘ശാശ്വത നഗരം’ എന്നറിയപ്പെടുന്ന നഗരത്തിന്റെ മതിലുകൾക്കുമുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.

“ആദ്യത്തെ കാഹളധ്വനിയുടെ സംഭവം നാലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനകാലത്തും അതിനുശേഷവും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതാണ്; ഗോത്തുകളുടെ കീഴിൽ റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്മേൽ നടന്ന ഈ വിനാശകരമായ അധിനിവേശങ്ങളെയാണ് അത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.” — Uriah Smith, Daniel and Revelation, 478.

രണ്ടാമത്തെ കാഹളത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന എട്ടാം വാക്യം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് സ്മിത്ത് തുടർന്ന് ഇങ്ങനെ തന്റെ വ്യാഖ്യാനം തുടരുന്നു:

“കോൺസ്റ്റന്റൈൻ കഴിഞ്ഞ റോമൻ സാമ്രാജ്യം മൂന്നു ഭാഗമായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടു; അതുകൊണ്ടുതന്നെ ശിക്ഷയുടെ കീഴിലായിരുന്ന സാമ്രാജ്യത്തെ നിന്നെ മൂന്നു ലൊന്നാം ഭാഗത്തെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ‘മനുഷ്യരുടെ മൂന്നു ലൊന്നു ഭാഗം’ എന്നിങ്ങനെ യുള്ള പ്രയോഗം ആവർത്തനം ചെയ്തുകൊണ്ടു. റോമൻ രാജ്യം ഇങ്ങനെ വിഭജിക്കപ്പെട്ട കോൺസ്റ്റന്റൈൻ മരണസമയത്തു അവന്റെ മൂന്നു പുത്രന്മാരായ കോ൸സ്റ്റന്റൈൻ I, കോ൸സ്റ്റന്റൈൻ II, കോ൸സ്റ്റന്റൈൻ എന്നിവർക്കിടയിലായിരുന്നു. കോ൸സ്റ്റന്റൈൻ I കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങൾ ശക്തമായി കൈവശമാക്കിയെടുത്തു; സാമ്രാജ്യത്തെ നിന്നെ തലസ്ഥാനമാക്കി കോ൸സ്റ്റന്റൈൻ I ഇതിൽ അവൻ തന്റെ വസതി സ്ഥിരമാക്കി. രണ്ടാമൻ കോ൸സ്റ്റന്റൈൻ I ബ്രിട്ടൻ, ഗോൾ, സ്പെയിൻ എന്നിവ കൈവശമാക്കിയെടുത്തു. കോ൸സ്റ്റന്റൈൻ II ഇല്ലാത്തതിനാൽ, ഇദ്ദേഹം എന്നിവ കൈവശമാക്കിയെടുത്തു. (Sabine’s Ecclesiastical History, p. 155 കാണുക.) എല്ലാവർക്കും സംസ്കരിച്ചിരുന്ന ഈ ചരിത്രസത്യത്തെക്കുറിച്ച്, ആൽബർട്ട് ബാർണസിന്റെ Rev.12:4-ലേക്കുള്ള കുറിപ്പുകളിൽ ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ, എലിയറ്റു ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: ‘കിഴക്കൻ, പാശ്ചാത്യ എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു ഭാഗങ്ങൾ ഉായി റോമൻ സാമ്രാജ്യം സ്ഥിരമായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടതിനാലുമാത്രം കുറഞ്ഞത് രണ്ടു വട്ടമെങ്കിലും സാമ്രാജ്യം പ്രതിഭാഗമായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ആദ്യത്തെ സംഭവം ക്രി.വ. 311-ൽ നടന്നു; അന്നു അത് കോ൸സ്റ്റന്റൈൻ, ലിസീനിയസ്, മാക്സിമിൻ എന്നിവർക്കിടയിൽ വിഭജിക്കപ്പെട്ടു; മറ്റേത് ക്രി.വ. 337-ൽ, കോ൸സ്റ്റന്റൈൻ

മരണസമയത്തു്, കോൺസ്റ്റാൻസ്, കോൺസ്റ്റാൻഷ്യസ് എന്നിവർക്കു് ടയിലായിരുന്നു്. ” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 480.

സ്മിത്ത് ഉദ്ധരിക്കുന്ന ചരിത്രകാരന്മാർ പരാമർശിക്കുന്ന, റോം മുന്ന് ഭാഗങ്ങളായും അതുപോലെ രണ്ട് ഭാഗങ്ങളായും വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചരിത്രസംഭവം, ആധുനിക റോമിന്റെ ത്രിവിധ ഐക്യത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന റോമിന്റെ ഘടകങ്ങളാണ്; അതാണ് സഭയും രാഷ്ട്രവും ഒന്നിച്ചുചേരുന്നതിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന, രണ്ട് വിഭാഗങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ട ഒരു ഘടനയെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നത്. സ്മിത്ത് തുടർന്ന് തുടരുമ്പോൾ, രണ്ടാം കാഹളവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ചരിത്രപുരുഷനെ അദ്ദേഹം തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു.

“രണ്ടാം കാഹളം മുഴക്കപ്പെട്ടതിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തപരമായ ചരിത്രം വ്യക്തമായും ഭയങ്കരമായ ജെൻസെനിക് ആഫ്രിക്കയും തുടർന്ന് ഇറ്റലിയും അധിനിവേശിച്ച് കീഴടക്കിയ സംഭവങ്ങളോടാണ് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അവന്റെ ജയങ്ങൾ കൂടുതലായും സമുദ്രസേനയെ ആശ്രയിച്ചവയായിരുന്നു; അവന്റെ വിജയങ്ങൾ “തീയോടെ കത്തുന്ന വലിയൊരു പർവ്വതം കടലിലേക്കെറിയപ്പെട്ടതുപോലെ” ആയിരുന്നു. നാവികസേനകളുടെ ഏറ്റുമുട്ടലിനെയും സമുദ്രതീരങ്ങളിലുടനീളം യുദ്ധം വിതച്ച പൊതുവിനാശത്തെയും ഇതിലും നല്ലതായോ, അല്ലെങ്കിൽ ഇത്രയും യോജിച്ചതായോ ഏത് രൂപകമാണ് പ്രതിപാദിക്കുക? ഈ കാഹളത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ, വ്യാപാരലോകത്തോടു പ്രത്യേക ബന്ധമുള്ള ചില സംഭവങ്ങളെ നാം അന്വേഷിക്കേണ്ടതാണ്. ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ചിഹ്നം സ്വാഭാവികമായി കലക്കവും പ്രക്ഷോഭവും പ്രതീക്ഷിക്കാൻ നമുക്ക് വഴികാട്ടുന്നു. ഉഗ്രമായ ഒരു സമുദ്രയുദ്ധമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഈ പ്രവചനത്തെ നിറവേറ്റുകയില്ല. ആദ്യത്തെ നാല് കാഹളങ്ങളുടെ മുഴക്കം റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ തകർച്ചയ്ക്ക് കാരണമായ നാല് ശ്രദ്ധേയ സംഭവങ്ങളോടാണ് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നും, ആദ്യ കാഹളം അലാരിക്കിന്റെ കീഴിലുള്ള ഗോത്തന്മാരുടെ നാശകരമായ ആക്രമണങ്ങളെയാണു സൂചിപ്പിക്കുന്നത് Jennings and the suppression of evidence? Wait no. Let's continue correctly. എങ്കിൽ, ഇതിൽ നാം സ്വാഭാവികമായി റോമാ ശക്തിയെ കുലുക്കുകയും അതിന്റെ വീഴ്ചയ്ക്ക് വഴിയൊരുക്കുകയും ചെയ്ത അടുത്ത തുടർ അധിനിവേശപ്രവർത്തിയെ അന്വേഷിക്കുന്നു. അടുത്ത മഹത്തായ അധിനിവേശം വാൻഡൽവർഗത്തിന്റെ തലവനായ “ഭയങ്കര ജെൻസെനിക്” നടത്തിയതായിരുന്നു. അവന്റെ പ്രബലപ്രവർത്തനകാലം ക്രി.വ. 428-468 വർഷങ്ങളിലായിരുന്നു. ഈ മഹത്തായ വാൻഡൽ നേതാവിന്റെ ആസ്ഥാനം ആഫ്രിക്കയിലായിരുന്നു...”

റോമിന്റെ പതനത്തെ ിൽ ഈ ധീരനായ സമുദ്രദുസ്താ ഹെസികൻ വഹിച്ച പ്രധാനപ്പെട്ട പങ്കിനെക്കുറിച്ച് മിസ്സർഗിബ്ബൻ ഈ ഗൗരവാർത്ഥമുള്ള ഭാഷയാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്: “റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ നാശത്തിൽ അലാരിക്കിന്റെയും അറ്റിലയുടെയും പേരുകളോടു തുല്യമായ സ്ഥാനത്തെ ിന് അർഹനായ ഒരു നാമം—ജെൻസെനിക്.” ഉറിയ സ്മിത്ത്,

ആദ്യത്തെ മൂന്ന് കാഹളങ്ങളുടെ ചരിത്രപരമായ ചിഹ്നങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ചരിത്രകാരനായ ഗിബ്ബനെ ഉദ്ധരിക്കുമ്പോൾ, സ്കീത് ഗെൻസെരിക്കാണ് രണ്ടാമത്തെ കാഹളം എന്നു തിരിച്ചറിഞ്ഞു; തുടർന്ന് ഗെൻസെരിക്ക് "അലാരിക്കിനും അറ്റിലയ്ക്കും തുല്യമായ പദവി അർഹിച്ചിരുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു. അലാരിക്ക് ആദ്യ കാഹളമാണ്, ഗെൻസെരിക്ക് രണ്ടാമത്തേത്, എന്നായ അറ്റില മൂന്നാമത്തെ കാഹളമായിരുന്നു; അതാണ് പത്താം വാക്യത്തിൽ പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നത്. ഗെൻസെരിക്കാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട രണ്ടാമത്തെ കാഹളം "428-468" എന്ന ചരിത്രകാലഘട്ടത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നുവെന്ന് സ്കീത് ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. തുടർന്ന് മൂന്നാമത്തെ കാഹളത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന പത്താം വാക്യം സ്കീത് ഉദ്ധരിച്ച് തന്റെ വിവരണം തുടരുന്നു:

"ഈ ഭാഗത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും പ്രയോഗത്തിലും, റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അട്ടിമറിയിൽ കലാശിച്ച മൂന്നാമത്തെ പ്രധാന സംഭവത്തിലേക്കാണ് നാം എത്തിച്ചേരുന്നത്. ഈ മൂന്നാമത്തെ കാഹളത്തിന് ഒരു ചരിത്രപരമായ നിവൃത്തി കണ്ടെത്തുന്നതിൽ, ചില ഉദ്ധരണികൾക്കായി ഡോ. ആൽബർട്ട് ബാർബർസിന്റെ കുറിപ്പുകൾക്ക് നാം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ തിരുവെഴുത്ത് വിശദീകരിക്കുമ്പോൾ, ഈ വ്യാഖ്യാതാവ് പറയുന്നതുപോലെ, 'ജലിക്കുന്ന ഒരു ഉൽക്കയോടു ഉപമിക്കാവുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു നേതാവോ യോദ്ധാവോ ഉണ്ടായിരിക്കണം; അവന്റെ പഥം അത്യന്തം വിചിത്രമായി ദീപ്തിമാനായിരിക്കണം; ജലിക്കുന്ന ഒരു നക്ഷത്രത്തെപ്പോലെ അവൻ പെട്ടെന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും, ജലങ്ങളിൽ പ്രകാശം കെടുത്തപ്പെട്ട ഒരു നക്ഷത്രം അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നതുപോലെ അപ്രത്യക്ഷനാകുകയും ചെയ്യണം.'— വെളിപ്പാട് 8 സംബന്ധിച്ച കുറിപ്പുകൾ.

"ഈ കാഹളം, അറ്റിലാ തന്റെ ഹൂൺ സൈന്യക്കൂട്ടങ്ങളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ റോമൻ ശക്തിക്കെതിരെ നടത്തിയ ശൂന്യമാക്കുന്ന യുദ്ധങ്ങളെയും ക്രൂരമായ അധിനിവേശങ്ങളെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു എന്നു ഇവിടെ മുൻകൂട്ടി നിഗമിക്കപ്പെടുന്നു...."

"'ആ നക്ഷത്രത്തിന്റെ നാമം വാർംവുഡ് എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നു [കയ്ക്കുള്ള പരിണതഫലങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു].' ഈ വാക്കുകൾ—നമ്മുടെ വിവർത്തനത്തിലെ വിരാമചിഹ്നങ്ങളും സൂചിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ, മുൻവചനത്തോടു കൂടുതൽ അന്തരംഗമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവ—ഒരു നിമിഷത്തേക്കെങ്കിലും അറ്റിലയുടെ സ്വഭാവത്തെയും, അവൻ കാരണമായോ ഉപകരണമായോ ഉണ്ടായ ദയനീയാവസ്ഥയെയും, അവന്റെ നാമം പ്രചോദിപ്പിച്ച ഭീതിയെയും നമ്മെ വീണ്ടും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു."

"'സമുലോന്മൂലനവും സമ്പൂർണ്ണമായ് ചൂകളയലും' എന്ന പദങ്ങളാണ് അവൻ വരുത്തിച്ച ദുരന്തങ്ങളെ ഏറ്റവും യുക്തമായി സൂചിപ്പിക്കാൻ അവൻ തന്നെ 'ദൈവത്തിന്റെ ചാട്ടവാർ' എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചു." — Uriah

മുന്നാം കാഹളത്തിന്റെ ചരിത്രം, അട്ടിലാ ദ ഹൺ മുഖേന പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നതായി, ക്രി.വ. 441-ൽ ആരംഭിച്ച് അവന്റെ ക്രി.വ. 453-ലെ മരണത്തോളം നീണ്ടുനിന്നു. തുടർന്ന് സ്കിത്ത് പന്ത്രണ്ടാം വാക്യം ഉദ്ധരിക്കുന്നു; അതിൽ നാലാം കാഹളം അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുകയും പശ്ചിമ റോമിന്റെ ത്രിമുഖ പ്രതീകത്വം സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, നക്ഷത്രങ്ങൾ എന്നിവകൊണ്ട് പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ബർബര രാജാവായ ഓഡോയേസറെ വിവരണീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. “സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, നക്ഷത്രങ്ങൾ—ഇവ ഇവിടെ പ്രതീകങ്ങളായി ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിൽ സംശയമില്ല—വ്യക്തമായി റോമൻ ഭരണത്തിന്റെ മഹാ ജ്യോതിസ്സുകളെ, അതായത് അതിന്റെ ചക്രവർത്തിമാരെയും, സെനറ്റർമാരെയും, കോൺസുലാർമാരെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു” എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം ഈ മൂന്ന് പ്രതീകങ്ങളെ തിരിച്ചറിയുന്നു. ബിഷപ്പ് ന്യൂട്ടൺ ഇങ്ങനെ നിരീക്ഷിക്കുന്നു: പശ്ചിമ റോമിന്റെ അവസാന ചക്രവർത്തി റൊമുലസ് ആയിരുന്നു; പരിഹാസാർത്ഥം അവനെ ഓഗസ്റ്റലസ്, അഥവാ “ചെറിയ ഓഗസ്റ്റസ്” എന്നു വിളിക്കപ്പെടുമായിരുന്നു. പശ്ചിമ റോം ക്രി.വ. 476-ൽ വീണു. എന്നിരുന്നാലും, റോമൻ സൂര്യൻ അസ്തമിച്ചുപോയിരുന്നെങ്കിലും, സെനറ്റും കോൺസുലാറും തുടർന്നുനിന്നതിനാൽ അതിന്റെ അനുബന്ധ ജ്യോതിസ്സുകൾ മങ്ങിയ പ്രകാശത്തോടെ ഇപ്പോഴും തെളിഞ്ഞുനിന്നു. എന്നാൽ അനേകം ആഭ്യന്തര തിരിച്ചടികളും രാഷ്ട്രീയ ഭാഗ്യപരിണാമങ്ങളിലെ മാറ്റങ്ങളും കഴിഞ്ഞ്, അവസാനം ക്രി.വ. 566-ൽ പുരാതന ഭരണക്രമത്തിന്റെ മുഴുവൻ രൂപവും തകർക്കപ്പെട്ടു; ലോകത്തിന്റെ സാമ്രാജ്ഞിയായിരുന്ന റോം തന്നെ റാവെന്നയിലെ എക്ലാർക്കിന് കരം കൊടുക്കുന്ന ഒരു ദരിദ്ര ഡ്യൂക്ക്ഡമായി ചുരുങ്ങി.” ഉറീയാ സ്കിത്ത്, Daniel and Revelation, 487.

ഇവിടെ നമുക്ക് റോമിന്റെ ത്രിവിധ വിഭജനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മറ്റൊരു സാക്ഷ്യം കാണാം; അത് ആധുനിക റോമിന്റെ ത്രിവിധ ഐക്യത്തെ മുൻകൂട്ടി പ്രതിരൂപീകരിക്കുന്നു. കിഴക്കൻ റോമിലും ചക്രവർത്തി കോൺസ്റ്റന്റൈനിലും, ആ ത്രിവിധ വിഭജനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൂന്ന് പുത്രന്മാരാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടു; എന്നാൽ പാശ്ചാത്യ റോമിൽ അത് അവരുടെ ത്രിവിധ ഭരണരൂപമായിരുന്നു. തുടർന്ന്, സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, നക്ഷത്രങ്ങൾ എന്നിവ പാശ്ചാത്യ റോം താഴ്ത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന പ്രത്യേക ക്രമത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നുവെന്ന് സ്മിത്ത് തിരിച്ചറിയുന്നു. പിന്നെ, അവസാനത്തെ മൂന്ന് കാഹളങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള താഴെക്കാട്ടുകുന്ന അവതരണത്തോടെ അദ്ദേഹം തന്റെ വിവരണം സമാപിപ്പിക്കുന്നു.

“ഈ പ്രകുരജാതികളുടെ ആദ്യ പ്രകമണങ്ങൾ ഓൺ സാമ്പ്രമാജ്യത്തു നിന്നു തുടങ്ങിയതായിരിക്കണം എന്നു മഹാവിപത്തുകൾ എത്രയോനകൾ ഓയിരുന്ന ചെറുപിന്നിലെ വരാനിരുന്ന വിപത്തുകളുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ അവ സാധ്യമായ ലക്ഷ്യവായിരുന്നില്ല. അവ, ഉടൻതന്നെ റോമൻ ലോകത്തു നിന്നു തുടങ്ങിയതായിരുന്നു.

പ്രളയധാരയ്ക്കു മുമ്പായി പെയ്തുന്ന മഴയുടെ പ്രാരംഭത്തുള്ള റിക്ടർ മാത്രമായിരുന്ന പൂ.തുടർന്നു വരുന്ന വചനങ്ങളിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന തുപോലെ, ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന മൂന്നു കാഹളങ്ങളും കഷ്ടത നിറഞ്ഞ മേഘംകൊണ്ട് മൂടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്.

“വാക്യം 13. പിന്നെ ഞാൻ നോക്കി; ആകാശത്തിന്റെ മദ്ധ്യം പരന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു ദൂതനെ ഞാൻ കേട്ടു; അവൻ ഉച്ചത്തിലുള്ള ശബ്ദത്തോടെ ഇങ്ങനെ പറയുന്നതായി: ഇതുവരെ കാഹളം മുഴക്കാനിരിക്കുന്ന മൂന്ന് ദൂതന്മാരുടെ കാഹളശബ്ദങ്ങളുടെ നിമിത്തം ഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്നവർക്കു അയ്യോ, അയ്യോ, അയ്യോ.”

“ഈ ദൂതൻ ഏഴ് കാഹളദൂതന്മാരുടെ പരമ്പരയിലെ ഒരാളല്ല; പകരം, ശേഷിക്കുന്ന മൂന്ന് കാഹളങ്ങൾ അവ മുഴങ്ങുമ്പോൾ സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന കൂടുതൽ ഭീകരമായ സംഭവങ്ങളാൽ കഷ്ടകാഹളങ്ങളാണെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ഒരുവനാണ്. ആകയാൽ അടുത്തത്, അഥവാ അഞ്ചാമത്തെ കാഹളം, ഒന്നാമത്തെ കഷ്ടം ആകുന്നു; ആറാമത്തെ കാഹളം, രണ്ടാമത്തെ കഷ്ടം; ഏഴ് കാഹളങ്ങളുടെ ഈ പരമ്പരയിലെ അവസാനത്തേത് ആയ ഏഴാമത്തെ കാഹളം, മൂന്നാമത്തെ കഷ്ടം ആകുന്നു.” ഉറിയോ സ്കീത്ത്, Daniel and Revelation, 493.

അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ നാം കാഹളങ്ങളുടെ മൂന്ന് അയ്യോകളെ തുടരും.

“സാമ്രാജ്യത്വ റോമിന്റെ പതനകാലത്തെ വിപത്തുകൾ, റോമിൽ ഒരു ചക്രവർത്തിയും, ഒരു കോൺസലും, ഒരു സെനറ്റും ഇല്ലാതാകുന്നതുവരെയും, അവയുടെ അന്ത്യത്തോളം പ്രവചിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ‘റവെന്നയിലെ എക്ലാർക്കുമാരുടെ അധീനതയിൽ റോം രണ്ടാം നിരയിലേക്കു താണുപോയി.’ സൂര്യന്റെ മൂന്നിൽ ഒരു ഭാഗവും, ചന്ദ്രന്റെ മൂന്നിൽ ഒരു ഭാഗവും, നക്ഷത്രങ്ങളുടെ മൂന്നിൽ ഒരു ഭാഗവും പ്രഹരിക്കപ്പെട്ടു. സീസർമാരുടെ വംശം പടിഞ്ഞാറൻ ചക്രവർത്തിമാരോടുകൂടെ നിശ്ശേഷമായി ഇല്ലാതായില്ല. തന്റെ പതനത്തിന് മുമ്പ്, റോം സാമ്രാജ്യാധികാരത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം മാത്രമേ കൈവശം വച്ചിരുന്നുള്ളൂ. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ ലോകസാമ്രാജ്യം അതിനോടൊപ്പം പങ്കിട്ടിരുന്നു. ഗോത്തുകളോ വാൻഡലുകളോ, ആ ഇന്നും സാമ്രാജ്യത്വമഹിമ നിലനിന്നിരുന്ന നഗരത്തിന്മേൽ ആധിപത്യം സ്ഥാപിച്ചിരുന്നില്ല; സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ആസ്ഥാനം കോൺസ്റ്റാന്റൈൻ ആദ്യം മാറ്റിയതിനു ശേഷം, ആ നഗരത്തിലെ ചക്രവർത്തി പലപ്പോഴും റോമിലെ ചക്രവർത്തിയെ തന്റെ നിയമിതനും പ്രതിനിധിയുമായി നിലനിറുത്തിയിരുന്നു. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിന്റെ വിധി മറ്റുയുഗങ്ങൾക്കായി സംവൃതമായി വച്ചിരുന്നതും, മറ്റു കാഹളങ്ങളാൽ അറിയിക്കപ്പെട്ടതുമായിരുന്നു. സൂര്യത്തിന്റെയും ചന്ദ്രന്റെയും നക്ഷത്രങ്ങളുടെയും കാര്യത്തിൽ, ഇതുവരെ മൂന്നിൽ ഒരു ഭാഗം മാത്രമേ പ്രഹരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളൂ.”

“നാലാമത്തെ കാഹളത്തു നിന്നു അവസാനവാക്കുകൾ പാശ്ചാത്യ സാമ്രാജ്യത്തു നിന്നു ഭാവിയിലെ പുനഃസ്ഥാപനത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ‘അതിന്നു മുന്നെ ലൊരുഭാഗത്തു നിൽപകൽ പ്രകാശിച്ചിട്ടില്ല; അതുപോലെ രാത്രിയും.’ പൗരാധികാരത്തു നിന്നു കാര്യത്തു നിൽ, റോം വന്നായ്ക്കു അധീനമായി, ഇറ്റലി കിഴക്കു സാമ്രാജ്യത്തു നിന്നു കീഴടക്കപ്പെട്ട ഒരു പ്രവിശ്യയായി മാറി. എന്നാൽ, മറ്റു പ്രവചനങ്ങളോടാണ് കൂടുതൽ യോജിച്ചതുപോലെ, വിഗ്രഹങ്ങളുടെ ആരാധനയുടെ പ്രതിരോധം ആദ്യം പോപ്പു നിന്നെയും ചക്രവർത്തിയുടെയും ആത്മീയവും ലൗകികവുമായ അധികാരങ്ങളെ ക്രൂരമായ സംഘർഷത്തു ലീലേക്കുകൊണ്ടു വന്നു; സഭകളിലെ സകല അധികാരവും പോപ്പു നിന്നു ഏല്പിച്ചതിലൂടെ, പിന്നീടു രാജാക്കളെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന അധികാരം കൈവശമാക്കിയ പോപ്പു ഐക്യപരമാധികാരത്തു നിന്നു വളർച്ചയ്ക്കു ജസ്റ്റ് നിയന്ത്രണത്തെ സഹായഹസ്തം നീട്ടിക്കൊടുത്തു. നമ്മുടെ കർത്താവ് നിന്നു വർഷം 800-ൽ, പോപ്പു ഷാർലമെയ്നിന് ‘റോമാക്കു വരുടെ ചക്രവർത്തുനി’ എന്ന പദവി നൽകി. —കീത്തു. ആ പദവി പിന്നെയും ഫ്രാൻസിന്നു രാജാവിൽ നിന്നു ജർമ്മനിയുടെ രാജാവിലേക്കു മാറ്റപ്പെട്ടു. ചക്രവർത്തിയായ ഫ്രാൻസിസ് രണ്ടാമൻ വഴി ഈ സാങ്കല്പികാവകാശം പോലും ഒടുവിൽ എന്നു എന്നേക്കുമായി ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടു, ആഗ. 6, 1806.” A. T. Jones, The Great Nations of Today, 54.